Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

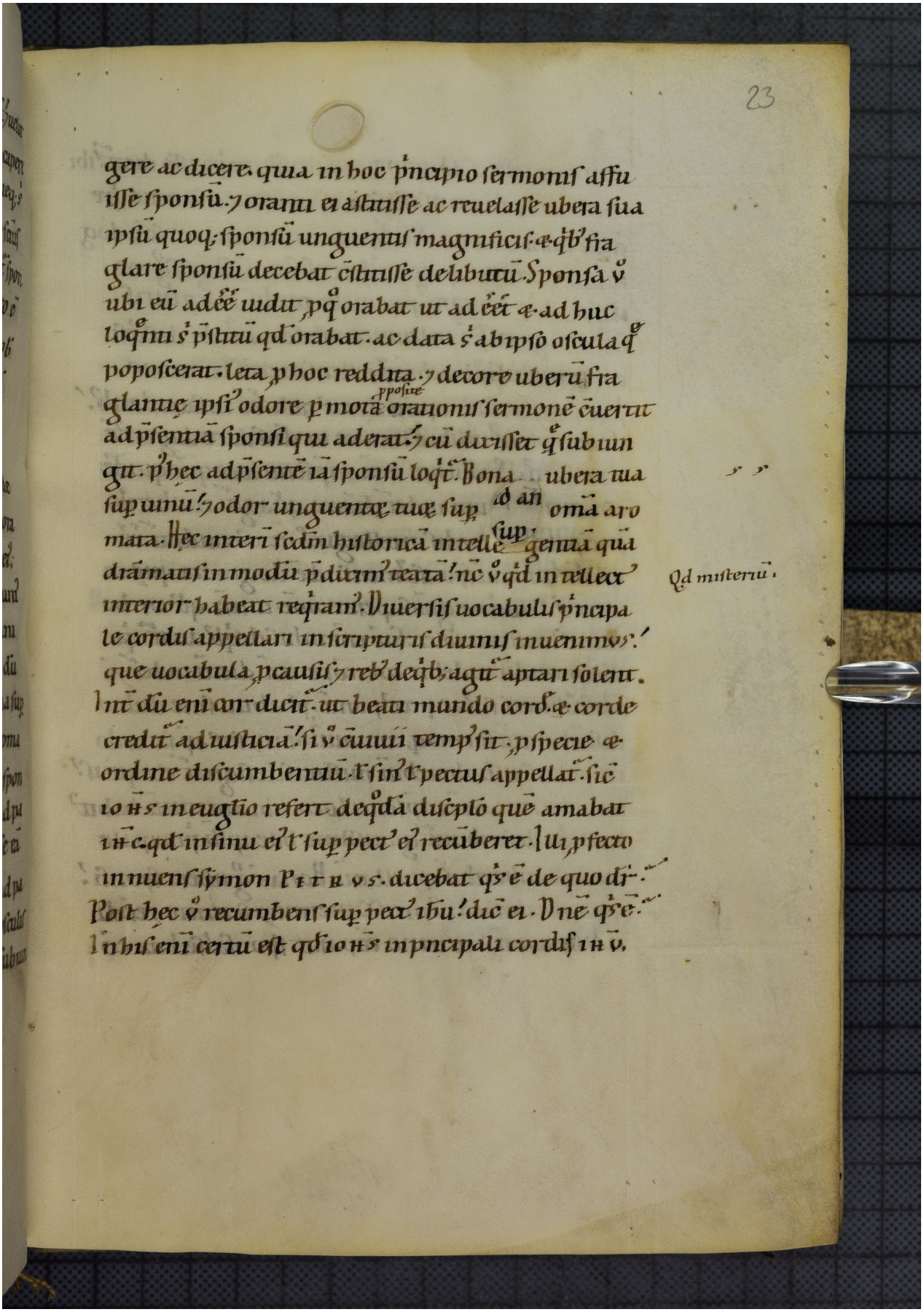

23

gere ac dicere. quia in hoc pncipio sermonis affu
isse sponsu. ⁊ oranti ei astitisse ac reuelasse ubera sua
ipsu quoq; sponsu unguentis magnificis. ꝗb fia
glare sponsu decebat cstitisse delibutu. Sponsa v
ubi eu adee audit, pq orabat ut adeet ꝗ. ad huc
loqnti s pstitu qd orabat. ac data s ab ipso oscula q
poposcerat. leta, p hoc reddita. ⁊ decore uberu fia
glantiq ipsi odore p mota oratione sermone cuerit
ad psentia sponsi qui aderat. ⁊ cu dixisset q subiun
git. p hec ad psente ia sponsu loqt. Bona ubera tua
sup uinu. ⁊ odor unguentoq tuoq sup omia aro
mata. Hec interi scdm historica intelle gentia qua
dramatis in modu pducim tcta. nc v qd intellect
interior habeat reqram. Diuersis uocabulis pncipa
le cordis appellari in scripturis diuinis inuenimus.
que uocabula, p causis ⁊ reb deqb agit aptari solent.
Int du enim cor ducit. ut beati mundo cord. ꝗ corde
credit ad iusticia. si v cuiuii temp sit, p specie ꝗ
ordine discumbentiu. t sin t pectus appellat. sic
io hs in euglio refert deqda discplo que amabat
ihc. qd in sinu ei t sup pect ei recuberet. Iui, p fecto
inuens symon Petrus. dicebat qs e de quo dr.
Post hec v recumbens sup pect ibu. dic ei. Dne qs e.
In his enim certu est qd io hs in pncipali cordis ihu.

ppositie

Qd misteriu